

Sygn. akt II CZ 35/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa A. O. i K. O.

przeciwko H. O.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 października 2013 r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 28 lutego 2013 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną pozwanej H.O. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 listopada 2012 r., stwierdzając, że wartością przedmiotu zaskarżenia może być co najwyżej wskazana w pozwie, jako wartość przedmiotu sprawy, kwota 3 600 zł, która nie była sprawdzana ani z urzędu, ani na zarzut pozwanej, nie zaś podana w skardze kasacyjnej kwota 100 000 zł. Pozwana, zaskarżając to postanowienie zażaleniem zarzuciła naruszenie art. 25 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398⁹ k.p.c. przez ich niezastosowanie do sprawdzenia oczywiście zaniżonej wartości przedmiotu sporu oraz naruszenie art. 398² § 1 k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie. Skarżąca podniosła, że przedmiotem sporu było wygaśnięcie służebności osobistej mieszkania, a więc prawa niemajątkowego oraz prawa użytkowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne. Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Sprawa ma charakter majątkowy, jeżeli zmierza do realizacji prawa lub uprawnienia mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron. Kryterium to pozostaje aktualne nie tylko w odniesieniu do spraw o świadczenie, ale również o ustalenie oraz ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego (zob. m. in. postanowienie SN z dnia 6 października 2006 r., V CZ 67/06 nie publ.). Do tej kategorii spraw bez wątplenia należy sprawa o ustalenie wygaśnięcia służebności osobistej (por. postanowienie z dnia 20 marca 2008 r., IV CZ 34/08, nie publ.) oraz prawa użytkowania (por. postanowienie SN z dnia 14 października 2004 r., III CZ 58/04, nie publ.).

W sprawach, w których dopuszczalność skargi kasacyjnej zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 398² § 1 k.p.c.), wskazana w pozwie wartość przedmiotu sporu, niesprawdzona przez sąd pierwszej instancji na podstawie art. 25 § 1 i 2 k.p.c., pozostaje aktualna i wiążąca w postępowaniu apelacyjnym (art. 368 § 2 k.p.c.) oraz w postępowaniu kasacyjnym (art. 368 § 2 w związku z art. 398⁴ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.). Sądowi orzekającemu w przedmiocie dopuszczalności skargi kasacyjnej przysługuje zatem jedynie możliwość weryfikacji wartości

przedmiotu zaskarżenia w stosunku do wartości przedmiotu sporu, bez możliwości ponownego badania tej ostatniej wartości (por. postanowieniu SN z 7 kwietnia 1997 r., III CKN 71/97, nie publ.).

Określona w pozwie wartość przedmiotu sporu na kwotę 3 600 zł nie była sprawdzona ani przez sąd z urzędu, ani na zarzut pozwanej (art. 25 § 1 i 2 k.p.c.). Sąd Okręgowy prawidłowo zatem zastosował art. 398² § 1 k.p.c. i odrzucił skargę kasacyjną.

Z tego względu, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.